

UHLIK

duben 1982

Shinice State Edition,
S.B.O.H.

Tak bacha, začínáme!

Co? Těhle časopis.

Nebudeme vám hláset nějaké věčné pravdy, jen chceme říkat svou pravdu a svoje názory. A vaše názory a vaše pravdy, když k nám k tomu dáte příležitost. Ne, tohle číslo není srovná reprezentativní, jen jsme se vám chtěli představit. Že tady jsme a budeme vydávat těhle časopis. A že nikdy nebude s stejným.

Nikdy jsem nechtěl svoje myšlenky hláset na veřejnosti, ale jak a čím oznámit širší okolí, když si myslím, že by to ostatní mohli přijmout? V poslední době se ze mých větších vydávaných názorů hudebních skupin a jejich textů, protože jiné možnost není. Já ale vyjít na podium při živém Táborovské chci, ale kdejaká nemá tuto možnost. Nebo až to nemá. Třeba já.

A taky si myslím, že Trampovec, Šonák a ostatní soustřeďte nastatí ty lidé lidé, který píšu jen tak a kolikrát to ani není dobré. Aktuální zprávy a potřebu se dají uvážlivě jednat v TO, a to jen někdy. A co různé diskusní články, vášní kritiky - kam a čím?

Proto vydáváme tento časopis.

Natvrdim, že budeme vycházet často (snad za dva měsíce...). Smeštujeme, budeme potřebovat příspěvky. Nebo aspoň tématy na zpracování.

Původně jsem si myslel, že zde představím nějaký program. My ale nejme žádná zájmová skupina. My jen chceme dělat trampský časopis. Otázkou by mohl být, co znamená trampský. To tedy necháme jinným, že zde budou věci, který zajímají trampy a moji trampům co říct. Zatím tedy nám, protože my se ze trampy považujeme.

Riki

J A C Q U E S P R Ě V E R T

oooooooooooooooooooooooooooooooo

V á l k a

Vylešňujte
pitomci
vylešňujte
Všechny mladé stromky starou sekerou
prýč odvlékáte
Vylešňujete
pitomci
vylešňujete
A staré stromy se starými kořeny
jejich staré užlé chrupy
ty si necháváte
A vyvěšujete plakáty
Strom dobra a zla
Strom Vítězství
Strom Svobody
A pustý les páchne zocchlým dřívím
a ptáci odlétají
a vy zůstáváte abyste zpívali
Vy tady zůstáváte
pitomci
abyste zpívali
a defilovali

PUNTA

↓ BRNO ↓

- Budeš interviewován.
- Che ché, uhůů, checheche!
- Tak jinak. Mistrě, hodláte obdařit nějakým příspěvkem letošního věhlasného Trapeavce?
- Já hodlám. Ale já ani nic zatím nemám.
- A básničky nebo povídky?
- Tradičně. Já bych to zkusil s obojím. Ale na hranici nerealna. Já neumím dělat reálný náměty. Já takový ty situace, jako že někdo umírá a tak.
- Myslíš, že bys mohl dostat cenu?
- To nevím. To nemůžu předpokládat. Mně nejde o to, dostat cenu, ale zvedlo na ohen. Já bych nechtěl jet bez svedla. A jet bych chtěl - potkat tam nový zajímavý lidi. A taky ty, který znám dlouho a pořád jsou zajímavý...
- A kdybys příležitostně vyhrál?
- To bych bral jensem jako korunu toho všeho hezkého. A taky, že sem někam došel od toho 73, kdy mi Jeff po konzultaci s Tapinou, a Mývalou blahé paměti, doporučil poslat Zletokopa do Mladáku. Neříkám, že sem lepší nebo horší, ale je to vývoj.
- Kam vůbec píšeš?
- Do MF jednou, do Vojska rok, ale otiskli to taky jen jednou; ale posílaj mi dobrý kritiky. Mladák - teda TO. Místenku na Pegase jsem zkoušel napsat, pan Feterka mi řekl: "Nezval a Vás nebude, ale máte ušlechtilého koníčka."
- Trapeavce nevyhraješ, protože je to moc civilní, v civilu je to zase koníček...
- Nemusíš vidět Picesaa, aby ti bylo chvílku dobře. Někomu se má věci líbí a ta hezká chvílička je někdy důležitější než kdovíjak silnej udátek.
- Chtěl bys napísat knížku?
- Chtěl, ale prozu.
- O čem?
- O sobě! Jak jsme žili, když jsem byl malej - dřevný podlahy, strop s trámama, dome pečenaj chleba, nocleh na peci. Nebo třeba pohádky, co ai

maminka sama vymajšlela. Ale na Babičku ještě po osmdesáti letech.

- Hraješ taky v divadle. Co?
- Ted dělám muzikál na motivy Kulénapiéglu. Režisér vyžádal písničky, takže on je to takovej nemusikál epík. Učesal to, uvážnil, je to víc poplatný ty předloze.
- Co říkáš dnešnímu trenáru v trampingu?
- Jde na mě strach. Fura lidí něco dělá. Píše, hraje, skládá a tak; a třeba přestanou jezdit a je to takový salonní. Ale zase je to furt lepší než ty, co už nechťej vůbec nic. Ona se v tom stejně odráží situace mezi celou dnešní mládeží.
- Co na závěr?
- Já nered dělám závěry. To je jako za sebou zavírat vrata na hřbitov. Vono se vždycky najde dost lidí, který je za sebou rádi zavřou.
- Dík a shoj!

/V družném posezení provedli výslech Tapi
Veník/

I k a r o e

Pozvedl oči k modré obloze
Uviděl ptáky létající za vozem
zlatého slunečního boha

Zamával křídly plachtám nad vodou
Pustil se vahůru modrou avobožou
Ještě ho pátil kámen v nohách

A potom Slunci nastavil své záda
Od těch dob padá Neustále padá

T E R R A N O V A

O zeď se opírala vysoká modrá bán, ale to človíček nevěděl. Byl na světě příliš krátký a zatím byl středem jeho vesmíru souhvězdí mateřských očí a teplý prs, zdroj sladkého naplnění a bezpečí.

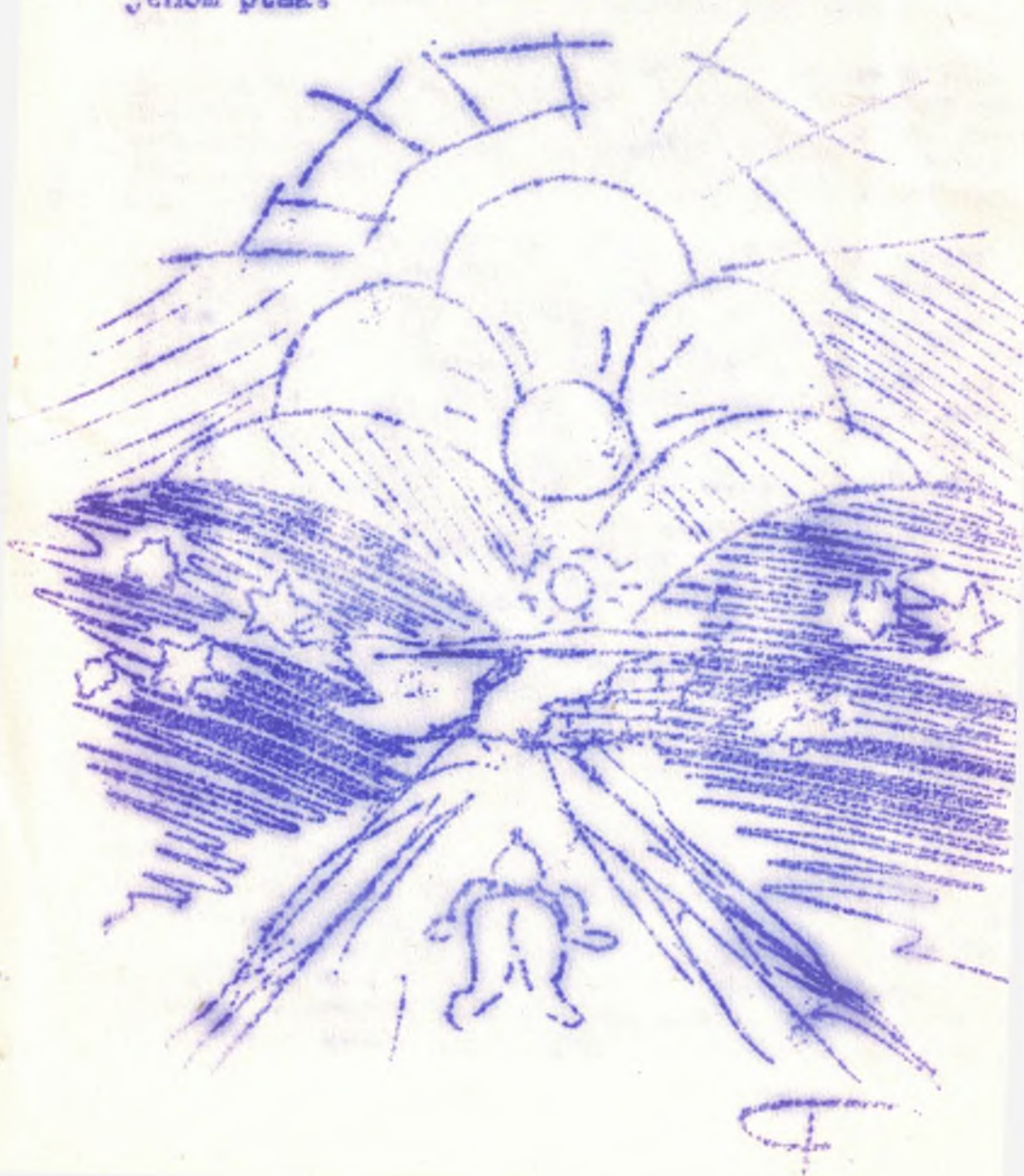
Až v době, kdy pocity dostávaly jména a pláč přestával být jeho hlavním jazykem, človíček objevoval slova a pustil se poprvé na vlastní pěst nekonečností koberece, se kterou čekala na svého Kolumba TERRA NOVA. A vysoká zeď nesla opět vysokou modrou bán.

Strom na zahrádě měl mnoho rukou, ale žádná nehladila jako mámina, žádná nezvala do teplého dolíku klína. Mezi prsty stromu si postavil koštěčku pták, divný tvor, co umí chodit i po té modré báni, kde se neudrží ani míček. A jednoho dne, človíček uviděl, že pták přešel celou bán a sedí si na zeď. Človíček zatal prstíky do spáry mezi kameny, ale najednou nakohl vzhůru ani zpět, drsný hrůzou zůstal viset na zdi. Tak ho našly mateřské ruce, přinášející vysvobození i vstřahu. A zeď se na dlouhou dobu stala nepřekročitelnou hranicí světa. Ale človíček slyšel stále přátelněji i výsv. Pojdi! A ptal se, co je za zdi. Je tam vůbec něco? A když ano, je to dobré nebo zlé?

Bylo to v den, kdy na dornu svítilo zrovna tolik světél, kolik je prstů na jedné ruce a zeď opět nesla vysokou modrou bán, po které chodil pták. Človíček zase uslyšel vábení. Zatal prsty do spáry, přisunul nohu, opřel se a stoupal výš. Najednou ho sevřel starý známý střeš, ale vábení bylo silnější a človíček stoupal váš a výš. Zastavil se až na samém vrcholu zdi. A jeho oči se opřely o barevný obrez za ní. Svět! TERRA NOVA!

Človíček nevěděl, že to je jen jeden z mnoha vrcholů, které v životě zdolá. Svět vymezeny plochou koberece, roztáženými prsty stromu i touto zdi byl rázem zapomenut. Ze záclonou buší nic

netušící mateřské srdce, ale člověka ovanula
předzvěst příští svobody, postavil se na vrchol
zdi a na zlomek vteřiny se konečky prstů dotkl
té měkké báře, po které ještě včera mohl chodit
jenom pták.

PEGASOVY KOPYTO

Kotěbo: "Kdo se naučí toliko číst, ale neumí psát, může být literární kritikem."
(Václav Ledeš)

V této rubrice budeme podrobovat kritice začínajících autorů - pokud ti to budou mít odvahu předhodit své křehké dílko nelítostnému kopytu redakčního šimla. Opusy budou zasílány v prach nebo posvednuty do nadoblačných výšin, to podle kvality - nakolik je krátkozraký a mírně nedočkavý šiml oprávněn ji posoudit, rozhodněte sami. Dnes tedy první statečný - A l e x.

Ž i v o t

Život - to je spíš mnohá cest,
člověk musí dlouho hledat, aby našel tu která
ho má správně vést.

Život není jenom radost, je také pln starostí
a zklamání.

Zklamání se řítí jedno za druhým a každé se mi
zdá pro život osudným.

Ty cesty jsou jako s neodesledným cílem, ale tam
v dáli musí být snad to, co by mělo končit v ži-
votě jiném.

Doufám stále víc a víc, zatím však o svém žití,
jen o svém.

- - - - -

To je zajímavý, jak si ti začátečníci vždycky
najdou téma, který je "hodno" zpracování. Myslím,
že skoro nikdo nezačíná své literární dílo básní
o bolševím palci a nohy: všichni se pokoušejí hned
zkraje nepot principi všehraire do deseti řádků.
Kdyby to nebylo nebylo vždycky tak frázovitý...
Ovšem začátečník sám ještě nepozná, kde je origi-
nalita, a tak, mnohdy aniž by to tuší, vyrábí

například zdražilá kompilace. A když se někdy přece jen zamyslí nad vzniklým dílem (což začátečníci neradi), obvykle z toho to vyškrtne - buhužel - právě to, co mu škodí vlastní osobností. Což se v předloženém textu tuším nestalo (a jestli ano, tak škoda). Tam se v posledních řádcích vyskytl nápis, co by možná stálo za to vyjmout a udělat z toho úplně novou básničku.

- Tapi -

- Jen počkej, jak si lidé sejtra přijdou stěžovat. Neměli bychom vypnout zvonek?
- To voni budou bouchat na dveře.
- Tak vysedíme dveře!

x x x

- Puntó, nedáš si kafe?
- No... dal bych si.
- A přinesl sis?
(Rozpačitě!) - No - koupil jsem si... tedy v samoobsluze...
- Tak postav vodu a nechystej dva hrnky, pro mě ten velikej kyticzkovanej.

x x x

- Tak se mě dneška v práci ptali, proč jsem vlastně šel na zeměměřiče, když jsem absolutní technický antitalent, - vypráví Řešetlák.
- A co jim řekl?
- Co. Pravdu. Protože to bylo původní povolání Old Shatterhanda.

x x x

/ Co. Ty houby víš, jak se dělají bifteky. Položit na pánev, napočítat do tří, vrátit - žejo, kous!
- Jasně. Ani pod tím nemusí být vohň.

To si přečti - to je špice! To si přečti - to

ANDREJ PLATONOV: Nesouditelný člověk

V Novorossijsku šel Puchov ke komisi, která
prý měla zjišťovat odborné znalosti.

Zeptali se ho, z čeho se dělá pára.

"Jaká pára?" zachytil si Puchov. "Voby-
čejná nebo přehřátá?"

"Pára... vůbec!" řekl zkoušející náčelník.

"Z vody a z vohuší!" odsekl Puchov.

"Tak jest!" přisvědčil zkoušející. "A co je
to kometa?"

"Toulavá hvězda," objasnil Puchov. "A"

"Správně. A řekněte nám, kdy a proč bylo
18. března?" přešel zkoušející k politickým
vědomostem.

"Podle Brjussova kalendáře je 18. říjen tej-
den před Velkou říjnovou revolucí, která osvo-
bodila proletariát na celém světě a všechny zb-
arvené národy!" nedal se Puchov vyvést z kon-
ceptu, poňvěřil když byla žena živá, přečetl
všecko, co mu přišlo pod ruku.

"Přibližně správně!" řekl předseda zkoušební
komise. "No a co víte o lodní plavbě?"

"Lodstvo bývá těžší než voda a lehčí než
voda," odpověděl Puchov a jistotou.

"Jaké motory znáte?"

"Kompoundní, Otto-Deitz, olejny, vozubný
kola a různé peripetum mobile!"

"Co je to konská síla?"

"Kán, když funguje místo stroje."

"Ale proč funguje místo stroje?"

"Poňvěřil halt jsme technicky zastaralá ze-
ná - vořem kořenem a sočum nehtem!"

"Co je to náboženství?" dotíral zkoušející
dal.

"Předsudek Karla Marxa a samohodka lidu."

"Jak buržoazie potlačovala náboženství?"

"Aby lidu nebylo
smutno."

"Soudruhu Puchove,
milujete proletariát
jakože bůlek a jste
připraven položit za
něj život?"

"Miluju, soudruhu
komisaři," odpověděl
Puchov, aby sběhl u
zkušky, "jsem při-
pravený třeba krv
cedit, jen když to ne-
bude zbytečně a pro
hlouposti!"

"To je jasné," řekl
zkoušející a přidělil
ho do přístavu jako
montéra na opravu ně-
jaké lodi.

Novela Nezbedstelný člověk (překl. Jan Zábrana)
je zafixována v nedávno vyhlášen výboru Tuláci.

— X — X — X —

"Jste marxista?"

"Ne."

"A co jste tedy zač?"

"Jsem eklektik."

Začali psát eklektik. Zarazili se. "Člověku se
nemá odříznout cesty k útupku." Dotázali se
ho znovu.

"A podle vás je eklekticismus správný?"

"Ale co vás nemá."

Doplnili: "Eklektik, ale k eklekticismu má zá-
porný poměr."

/ze zápisníků Ilji Ilfa/

Dlažební kámen

Handwritten musical score for the song "Dlažební kámen". The score is written on six staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 3/4 time signature. The lyrics are written below the staves. The music is in a simple, folk-like style with a mix of eighth and quarter notes. The lyrics are in Czech and tell a story of a paving stone that has seen many things over the years.

1. Kapičky deště probouzí cestu
očistí z dlažby staletý prach
i cesty kámen má jak člověk osud
z lidí však dnes už má jenom střeš.
- Ref: I kámen bratry měl člověk je odvezl
kam chtěl, kam, kdo to ví.
A cestu z nich si vystavěl
aby jít blátem nemusel,
i vězení pro lidi moc toulavý.
2. Povozy, koně, procesí lidí
podivný šero je v ulicích
ztracený dítě pro slzy nevidí
žebráci, svethy, pohřby a smích.

Ref: I kámen bolest zná,
vždyť on už stovky jizev má,
zná vyprávět
o koni hlavách skloněných,
o jejich kopýtech těžkých,
eneš líp než sy už poznal
tenhle náš svět.

3. Kamery v dílebě nechápu lidi,
netrpí vedrem, necejtí mráz,
neumí plakat, nedávají slzy,
nemají srdce, neznejí čas.

D á á a z l a t y

o o o x x x o o o x x x o o o x x x o o o x x x

Na útěku

Pár kroků odtud nádraží.
Přes přežce klopýtají
náša a soumrak k městu
a v protisměru za pár minut vlek.
Nejistý pohled přes rameno:
jdou po nás!
Rozžínají se reflektory oken
a začínají bzdučet antény.
Můj domov panelák
se kolozubě šklebí strojovnoumi zdviží:
Neunikneš!

Já neutíkám.
Musím a chci se vracet -
dokud mám ještě odkud.

- Tapi -

Hlevoú zeď naprorašíš. Ale přijdeš na jiný
myšlenky!

Ladisa a Gertrudeovi

bedužel jsem se kvůli takové váš osobnímu a jed-
nou méně přijímací stránkou našeho vzájemného
styku. Tento plátek vyrábějí takové na kolech tři
lísty, a to v nákladu novém, leč materiálově
velmi špatném. Relitujeme čas, neboť jest nás
potěšení vnést trochu světla do nevzdělanosti
současného trampetu. Bohužel však je naše li-
stová činnost spojena s odberpěváním finančních
prostředků v takové míře, že zvolna hubneme jakož
se i ovlivňují naše další obzory vzhledem k ome-
zeným možnostem nákupu hromaděných tiskovin.
Doufám, že tedy k usocru, že by P.T. členové
mohli přispět na svůj výhled čestkou

1 Kčs

pogripadé, byl-li on tento článek poštou, uhradit
poštovné. Ovšem nabídní se vám další článek, kterou
doporučují naprosto. Pošta se samozřejmě i s
vyjitím dalších čísel, jejich kvalita se pomocí
vaší laskavé spolupráce poroste. Zřizujeme proto
klub abonentů s možností předplatit pět čísel,
a to za pouhých

4,50 Kčs

• samozřejmě 5 Kčs poštovného. Další obnos tím
pádem ušetříte na členských. Částku pošlete
co nejdříve na uvedenou adresu, budete vedeni v pe-
tinosti s časopisem vám bude přeloženě doručován.
Za hezouně vyjádření pochopem předem díky.

Penik

UNLIK - Shimico State Edition, S.B.C.B.

Redakční trojčelník: RIMA, TAPI, PENIK.

Adresa: Vladimír Synák, Moškovna 10, 615 00 BRNO

Výběr oběs dle přílivu materiálů a financí-